

Paavalin jäähyväispuhe Efeson seurakunnan vanhimille, Apt.20:17-38

Paavali oli viettänyt kolme vuotta Efesossa ja opettanut Jumalan valtakuntaa aluksi synagoogassa, sitten Tyrannuksen koulussa ja kodeissa. Nyt Paavali oli saapunut Miletokseen matkallaan Jerusalemiin. Miletos oli noin 50 km:n päässä Efesosta, joten matkaan kului muutama päivä. Efesolaisten oli kuitenkin turvallisempaa tulla tapaamaan Paavalia Miletokseen, kun muistamme, millainen mellakka oli syntynyt Efesossa ilmeisen herätyksen takia, jonka Paavalin julistus oli synnyttänyt. Efeson vanhimpien saavuttua Paavali piti heille jäähyväispuheen.

Paavalin puhe voidaan jakaa neljään osaan: 1) Paavali puhuu menneistä tapahtumista jj.18-21, 2) tulevaisuuden näköaloista jj. 22-27, 3) jättää testamenttinsa seurakunnan vanhimille jj. 28-31 ja 4) antaa siunauksensa jj.32-35.

1)Paavali kertoo rehellisesti aikaa, jonka hän on ollut efesolaisten kanssa, julistanut parannusta ja kääntymistä Jumalan puoleen ja uskoa Herraamme Jeesukseen. Hän on opetuslapseuttanut heitä yötä ja päivää, kärsinyt nöyrästi koettelemuksia ja erilaista vastustusta juutalaisten ja kreikkalaisten taholta. Kaikista kärsimyksistä huolimatta hän ei ollut vetäytynyt pois, vaan opettanut kaikkea sitä, mistä oli todellista hyötyä kuuliijoille.

2) Paavali katsoi kuitenkin eteenpäin ja kertoi: ”Nyt on Pyhä Henki sitonut minut ja vie minua Jerusalemiin”, UK. Hän oli matkustamassa ”sidottuna hengessä” VK, päämäärätietoisesti Jerusalemiin, vaikka tiesi, että kahleet ja ahdistukset häntä siellä odottaisivat. Ehkä hänelle oli jo profetoitu tästä, mutta Paavali itsekin oli tullut siitä vakuuttuneeksi. Tämän jälkeen ainakin kaksi kertaa Paavalia varoitettiin menemästä Jerusalemiin (Apt. 21:4) ja profetoitiin siellä odottavista kahleista (Apt. 21:11). Mutta miten Paavali suhtautui tuleviin ahdistuksiin? J.24 ”En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ja sen viran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen.” Paavalille on tärkeintä, että hän pääsee kuin juoksukilpailussa maaliin ja sitä ennen täyttää Herralta Jeesukselta saamansa tehtävän: julistaa evankeliumia Jumalan armosta. Mikä on sinulle ja minulle tärkeintä elämässä? Mikä on tärkein tehtäväsi? Mikä on päämääräsi? Mitä tarkoittaa sinulle ”sidottuna Hengessä” vaeltaminen? Miten Paavali suhtautui kuolemaansa? Fil.1:21-24.

Paavali tietää, etteivät he enää tule näkemään toisiaan. Siksi hänen puheensa on erityisen vakavaa ja Paavali jättää kuuliijoille myös vastuun kuulemastaan. Vanhan käännöksen mukaan Paavali toteaa, että hän on viaton kaikkien vereen, sillä hän on julistanut heille kaiken Jumalan tahdon. Tässä hän varmaan viittaa Jumalan vakaviin sanoihin Hesekielille, jonka Jumala oli asettanut vartijaksi Israelille: ”Jos sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen tiestänsä, niin se jumalatont kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois, eikä hän tieltänsä käänny, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut”, Hes.33:8,9. Helpommin ymmärrettävä on uusi käännös jj.26-27: ”Siksi minä tänä päivänä vakuutan teille, että jos joku teistä joutuu kadotukseen, syy ei ole minun: minä olen avoimesti julistanut teille kaiken, mitä Jumalan pelastussuunnitelmaan kuuluu.” Mitä kuuluu Jumalan pelastussuunnitelmaan, sen Paavali kiteyttää hienosti 1.Kor. 15:1-5. Meillä jokaisella on tehtävä ilosanoman kertomisesta, mutta jokaisella on myös vakava vastuu sanoman vastaanottamisesta, vaikka olisi kuullut evankeliumin vain kerran. Julistetaanko nykyään kaikki, mitä evankeliumiin kuuluu, vai vain sitä mikä miellyttää?

3) Seurakunnan kaitsijoille, paimenille, jotka ovat saaneet virkansa Pyhältä Hengeltä, Paavali jättää erityisen testamentin: paimentaa Herran seurakuntaa, jonka Hän on omalla verellensä itsellensä lunastanut. Heidän tulee valvoa ja pitää huoli myös itsestään, sillä Paavalin jälkeen heidän keskuuteensa tulee julmia susia. Jeesuskin varoitti vääristä profeetoista, jotka tulevat lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat julmia susia. Vaara uhkaa seurakuntaa ulkoapäin ja sisältä. Efesolaisia uhkaavia vaaroja olivat erityisesti gnostilaisuus, synkretistinen uskonnollisuus, epäjumalanpalvonta ja siveettömyys sekä judaismi ja lakihenkisyys. Meillä uusgnostilaisuus nostaa päätään liberaaliteologian ja new agen muodossa.

4) Paavalin ihana siunaus on kiteytettynä jakeeseen 32: "Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, Hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa." Paavali luottaa ehdottomasti, että Jumala on kuitenkin voimallinen pitämään huolta Efeson seurakunnasta kuten koko kirkosta, jonka Jeesus on omakseen omalla verellään ostanut. Jumala, hänen armonsa sana, hänen evankeliuminsa on vaikuttava ja voimallinen kasvattamaan myös meitä ja rakentamaan meitä elävinä kivinä yhdeksi seurakuntarakennukseksi, jonka perustana tulee olla Kristus. Jeesuksen kanssa meillä on myös ikuinen perintöosa ja elävä toivo sen saavuttamisesta.

Paavalin oma epäitsekäs palvelu seurakuntien hyväksi on erinomainen esimerkki efesolaisille ja meille kaikille. Hän ei pyrkinyt millään tavoin hyötymään kuulijoistaan, vaan uurasti teltantekijänä saadakseen siitä elannon itselleen ja jopa työtovereilleen. Toisaalla hän kuitenkin puhui myös siitä, että evankeliumin julistajan tulee saada palkkansa työstään (1.Kor.9:14), mutta itse hän ei halunnut käyttää hyväkseen tätä etua, vaan halusi enemmän osoittaa elämällään, miten meidänkin tulee huolehtia vähäosaisista. Avustajiensa kanssa Paavali halusi viedä kerätyn lahjan Jerusalemin köyhille. Paavali muistutti myös Jeesuksen sanoista: "Autuaampi on antaa kuin ottaa". Näitä sanoja ei ole evankeliumeissa, mutta Johanneskin tähdensi, että kaikkia Jeesuksen sanoja ja tekoja ei toki pystytty kirjaamaan niiden paljouden tähden, Joh.20:30. Tästä avustusmatkasta, avustuksen perille viemisestä, sen perusteluista ja yleensä maallisen avun antamisesta niille, joilta olemme saaneet hengellisiä aarteita, Paavali puhui kirjeessään Room.15:25-32.

Paavali osoittautui oikeanlaiseksi paimeneksi. Kuitenkin hänkin oli vain alipaimen. Koko lauman Hyvän Paimenen, Messiaan, Jeesuksen tuntomerkit olivat jo Vanhan Testamentin profetioissa esim. Ps.23 ja Hes.34:11-16, 23,30,31. Ennen kuin Jeesus antoi Pietarille paimenen tehtävän, Hän odotti Pietarilta rakkautta Jeesukseen. Pietari puolestaan antoi ohjeita vanhimmille 1.Piet.5:1-5. Onko "lampailla", kaittavilla vastuuta? Vastasyntyneille karitsoille sylissään paimen puhelee opettaakseen ne heti tuntemaan hänen äänensä. Tunnetko sinä Hyvän Paimenen äänen ja seuraatko Häntä?